

Størrelse. Saa vidt jeg erindrer, har man ikke fra nogen Side bekæmpet Hovedtanken i Forslaget, nemlig, at der skal være et større Fradrag for Forsørgere end for Ikke-Forsørgere. Men man har ment, at Fradraget maaske var for stort. Jeg har dog forstaaet det saaledes, at man ikke mente, at det var for stort lige i Øjeblikket, men at man frygtede, at det vilde blive det under nedad-gaaende Konjunkturer. Jeg kan naturligvis ikke benægte, at det kan ske. Naar jeg ikke desto mindre med velberaad Hu har foreslaaet dette store Fradrag, 1 600 Kr. i Byerne og tilsvarende mindre Beløb i Købstæderne og paa Landet, har det været under Hensyn til, at vi gaar ikke blot en Periode i Møde, hvor Leveomkostningerne vil synke, men ogsaa en Periode, hvor Lønninger og Tjenestemandsvederlag vil synke i meget høj Grad, og at der derfor kan være Grund til at tage lempeligt, meget lempeligt endogsaa, paa de smaa Indtægter. Imidlertid er jeg naturligvis villig til at forhandle ogsaa herom og navnlig om, at man maaske graduerer ogsaa det skattefrie Minimum efter den vedkommendes Stilling som Forsørger eller Ikke-Forsørger. Mindre tror jeg paa det praktiske i at sætte en Regulator ind, som skulde regulere Fradragene efter Pristallet. Det, tror jeg, vilde være lidet heldigt. Men de andre Maader at ændre det Forhold paa skal jeg være villig til at forhandle om. Man kunde ogsaa indvinde noget ved helt at stryge Fradraget for ugifte, saaledes som det fra forskellige Sider under Forslagenes Udarbejdelse har været foreslaaet. ogsaa denne Tanke skal jeg henstille.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) rørte ved Spørgsmaalet om de hjemmeværende Børn. Det er et vanskeligt Spørgsmaal, og det er ikke uafhængigt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at den Forhandling, der skal føres i Vinter med Hensyn til Myndighedsalderen. Jeg tror, dette Spørgsmaal vil dukke op under Udvalgsbehandlingen, og at det egner sig bedst til at blive behandlet dér.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Boa kom stærkt ind paa Andelsforeningernes Skattepligt, som jo er et gammelt Stridsspørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vilde mene, at jeg havde givet Tilsagn om at foreslaa en Forandring i den Retning. Det har jeg ikke. Min Udtalelse har kun gaaet ud paa, at det var et Spørgsmaal, der, hvis man vilde tage det op, maatte tages op, ikke ved de midlertidige Skatteloves

Behandling, men ved Behandlingen af permanente Skattelove, altsaa ved den almindelige Skattelovsrevision; og det bliver ganske sikkert ogsaa taget op. Naar jeg ikke har stillet Forslag, er det i og for sig ikke, fordi jeg har saa særdeles meget imod en saadan Ordning, hvilket ogsaa viser sig derved, at jeg en Gang, nemlig i mit oprindelige Forslag til Formue- og Indkomstskat, som jeg forelagde i 1911, har foreslaaet at udstrække Skattepligten til Andelsselskaber.

Jeg har imidlertid aldrig lagt stor Vægt paa dette Spørgsmaal, fordi jeg mener, at hvorledes man saa indretter det, bliver Resultatet i alt væsentligt det samme. Hvis man lægger en Skat paa Andelsselskabernes Udbytte, vil Andelsselskaberne ganske simpelt undgaa at faa Udbytte, hvilket de meget let kan ved at nedsætte deres Priser. Om dette vil være heldigt for de Købmænd, de konkurrerer med, kan man have forskellige Meninger om; jeg er tilbøjelig til at mene, at det ikke vil være saa heldigt for de konkurrerende Købmænd. Jeg ser altsaa ikke saa stort et Interesse-spørgsmaal i dette; men hvad der viste sig tydeligt overfor mit Forslag i 1911, var dette, at man ikke vilde vide af det i Folketinget. Dette Forslag blev stemt ned eller forsvandt overfor en overvejende Modstand i Folketinget, og jeg tror, et nyt Forslag vilde møde en lignende Modstand; jeg ser ogsaa et Vidnesbyrd derom i de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Rode fremkom med, og som jeg i det væsentlige kan være enig med ham i. Spørgsmaalet om Andelsforeningers Beskatning er brændende i alle Lande. Der foregaar ikke den Skatteforhandling Verden over, hvor det ikke dukker op. Hvis man vil se den meget indholdsrige Blaabog, der findes over de sidste Skattekommissionsforhandlinger i England, vil man ogsaa dér se, at dette Spørgsmaal om Andelsselskabernes Skat spiller en meget stor Rolle. Men det Resultat, man er kommet til de allerfleste Steder, er et lignende som det, vi er standset ved her; og jeg er tilbøjelig til at mene, at naar Spørgsmaalet nu rejses i Udvalget, vil Resultatet atter denne Gang blive, at man i det væsentlige bliver ved det bestaaende.

Hvad angaar Skatteraadsmembernes Honorarer, har man ment, det var heldigere at formindske det faste Beløb noget og lægge et Honorartillæg af 30 pCt. til ligesom ved andre Honorarer, og den Form skal jeg være fuldkommen villig til at gaa ind paa.

Det var, tror jeg, særlig det ærede